

SUZANA FÂNTÂNARIU – „SIC TRANSIT...”, REZISTENȚA ÎN FAȚA UITĂRII

Prima jumătate a anului 2023 a marcat, pentru Suzana Fântânariu, una dintre cele mai importante și complexe artiste multidisciplinare ale artei românești contemporane, o itinerare națională a expoziției „Sic Transit...”, cu trei etape. Prima, la început de an, a fost la Muzeul Național al Literaturii Române București (în superbele săli din Calea Griviței, unde a ocupat tot parterul), a doua – în prag de primăvară, la Centrul Multicultural al Universității „Transilvania” din Brașov (unde, la fel, a fost folosită întreaga suprafață expozițională), iar cea de-a treia, în aprilie, la Muzeul Banatului Montan din Reșița (parter și etaj).

La București și Brașov, a fost invitat în expoziție tânărul artist video Andrei Cozlac, care a creat instalația video „Lumea Suzanei” în interiorul muzeului bucureștean și video-mapping-ul „Lumea Suzanei 2”, pe fațada Rectoratului Universității brașovene.

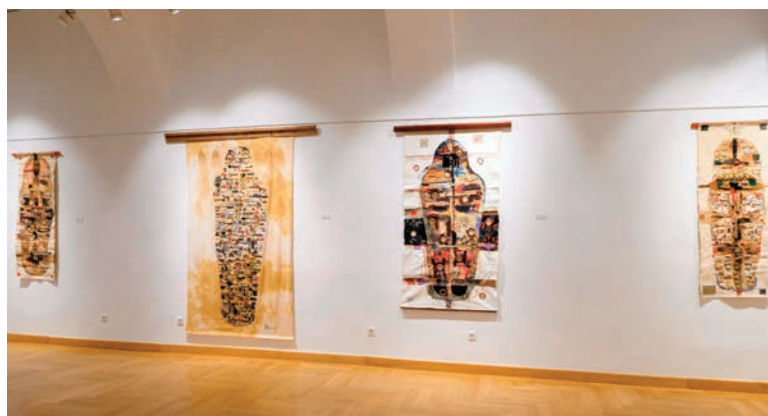
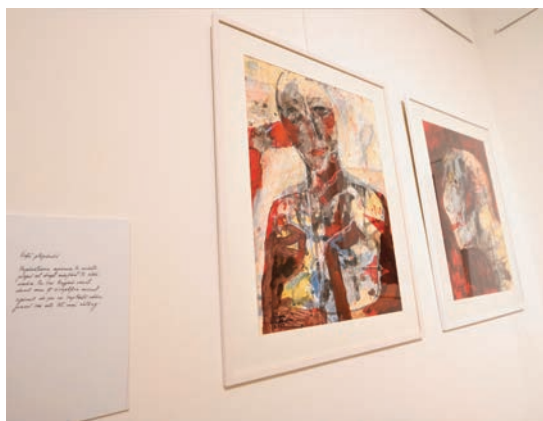
Expoziția „Sic Transit...” a prezentat iubitorilor de artă cele mai recente serii creative ale Suzanei Fântânariu („Portrete Arborescente”, „Jurnalele Utopice”, „Corpurile Însemnate”), propunând privitorului un concept curatorial ca un parcurs printr-un labirint marcat de lucrări – structuri spațiale și simbolice, un labirint-parabolă al timpului trecător („sic transit”), dar și al evoluției spirituale, a renașterii, a învierii.

Cele trei spații expoziționale, geografic diferite, au permis un design ușor diferit de la o prezentare la alta, adaptat simezelor, însă păstrând distribuția tematică și stabilind, de fiecare dată, o legătură cu poemele artistei, apărute recent în volumul *Exces de Melancolie* (la editura clujeană Avalon).

Precum cele patru noduri ale Scutului Sfintei Treimi, expoziția Suzanei Fântânariu are patru teme principale, care au marcat cercetările, opera și viziunea sa artistică: Zborul, Corpul, Chipul și Timpul. Nu întâmplător, traiectoria

imersivă desfășurată privitorului începe cu Zborul și sfârșește cu Timpul, cu toată simbolistica lor abstractă, spirituală, încapsulând Corpul și Chipul, materialitatea, palpabilul. Indiferent dacă în sălile de expoziție au existat sau nu limite clare între aceste spații, care alcătuiesc un parcurs ontologic, lucrările au fost reunite astfel încât vizitatorul să poată identifica elementele comune ale seriilor prezentate, precum și temele-cheie. În timp ce Camera-Zbor are lucrări realizate în tehnici diferite și care nu se constituie într-o serie propriu-zisă, Camera-Corp, Camera-Chip și Camera-Timp (sau Camera-Jurnal) sunt formate din serii de lucrări recente: Corpurile Însemnate pentru Camera-Corp și Jurnalele Utopice pentru Camera-Timp sunt migăloase asamblaje pe suport textil, iar Portretele Arborescente din Camera-Chip sunt desene în tuș.

Seria Corpurilor Însemnate și cea a Jurnalelor Utopice sunt coplășitoare prin monumentalitate. Fiecare lucrare e o matrice de simboluri, inevitabil materială în execuție,

suveran imaterială în ordonarea planurilor care pot fi descoperite doar când ochiul și inima privitorului lasă în urmă atenția acordată miilor de detalii și tentația descifrării decorative, căci doar atunci sunt revelate temele profunde ale demersului artistic.

Ogivele repetate în șiruri parcă nesfârșite sunt urme arse, umbre de neșters ale trecerii timpului, pentru că umbra este văzută de artistă drept un simbol stabil în perpetuarea unei idei. Mărunțișurile fără valoare sau însemnătate pentru cei mai mulți dintre noi suferă, reinserate în lumea interioară a Suzanei Fântânariu, o metamorfoză: când acestea devin elemente din complicata țesătură de accesorii a fiecărei lucrări, recuperarea devine un demers filosofic, o formă de rezistență a materiei în fața uitării, o inegală și totuși eroică luptă cu Timpul etern. Elemente banale, ordinare ale vieții cotidiene devin Semne, elevate prin includerea în Corpurile Însemnate, în Jurnalele Utopice și de fapt în toate lucrările-obiect, aceste tapete fragile, ode ale nemuririi. Frunze uscate, adunate de pe plaja insulei grecești Lefkada, cuie contorsionate, capete de țigări, nasturi desperecheați, resturi textile sau industriale, chei vechi, fragmente de tuburi, toate acestea sunt salvate de la distrugere și uitare, se transformă în însemne ale trecerii, părăsesc umilul lor statut în alcătuirea lumii pentru a deveni elemente componente în serii de lucrări care, marcând timpul, reușesc să îl învingă, fie și pentru o singură bătălie.

Nimicurile, re-desenare și re-destinate, devin mesageri ai unei puteri colosale, cea a artei nemuritoare, cel puțin în spirit.

Toate desenele, toate obiectele din expoziția „Sic Transit...” sunt creații relativ recente ale Suzanei Fântânariu, care dovedește o energie mereu proaspătă, manifestată în tehnici diverse, în teme reinterpretate, în serii noi. E important ca lucrările să fie privite în cheia reflecției personale și profunde, nu în cea a frumuseții pur decorative, pentru ca mesajul artistic să fie perceput în profunzimea sa. Pentru a încheia tot cu un adagiu latin, *ars longa, vita brevis...*

Cristina Simion, curatoare a expoziției

Fotografii de Ciprian Paulet

